Sygn. akt V CSK 427/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa H. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuratorowi Okręgowemu w C.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (…)
z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa (…),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza na rzecz Skarbu Państwa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa od powoda kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;

3) przyznaje ze Skarbu Państwa Sądu Apelacyjnego w (….) adwokatowi M. O. wynagrodzenie w kwocie 5400,- (pięć tysięcy czterysta) złotych podwyższone o stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398^4 § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398^4 § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398^9 § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Wymóg, by istotne zagadnienie prawne odwoływało się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni oznacza, że nie może mieć ono charakteru kazuistycznego ale nie oznacza dopuszczalności braku skonkretyzowania istoty problemu. Stopień ogólności przedstawienia problemu „jak daleko sięgają granice ryzyka związanego z legalnym wdrożeniem postępowania karnego, które ponoszą obywatele w związku z prowadzeniem względem nich postępowań karnych…”, nie pozwala na zakwalifikowanie go jako istotnego zagadnienia prawnego, zwłaszcza że kwestia, czy doszło do naruszenia dobra osobistego podejrzanego lub skazanego badana jest przez sąd *in casu,* stąd udzielenie odpowiedzi generalnej, zważywszy na wielość stanów faktycznych nie jest możliwe. Drugie zagadnienie „czy zawarcie niezgodnej z prawdą informacji w akcie oskarżenia, godzącej w dobra osobiste oskarżonego w postaci czci i dobrego imienia może stanowić naruszenie dóbr osobistych” nie nosi cechy istotności, a więc nowości i niewyjaśnienia w orzecznictwie, bo jego sformułowanie w sposób oczywisty narzuca odpowiedź

pozytywną a jednocześnie nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wobec ustalenia przez Sąd drugiej instancji, że kwestionowane przez powoda sformułowanie zawarte w uzasadnieniu aktu oskarżenia nie było bezprawne. Z tej też przyczyny pozbawione istotności jest zagadnienie związane z przedawnieniem roszczenia powoda; o przedawnieniu można mówić dopiero wtedy, gdy roszczenie przysługuje.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398^9 § 2 k.p.c.). O kosztach należnych pozwanemu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 i 109 k.p.c. oraz § 2 pkt 6, 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800), zaś o wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu na podstawie § 4 ust. 1, § 8 ust. 6 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015, poz. 1801).

db